

мула повдигнахъ на щитъ. *Р. 70.* Нашите гражани повдигатъ очите си нагоре, като кокошки, когато пиятъ вода. *З. 242.* **Повдигна са Повдигамъ са** 1) подымусь, маюсь: „Три орли, брате да ми сте, Повдигнете ся понагоре, До де ми душа излезе, Па тогава паднете, Въло ся месо наѣште“. *М. 140.* 2) возстану, встаю (сдѣлаюсь гайдукѡмъ): Откакъ са Иванчо повдигнахъ И още сестра му Драганка С пътя хазна не минахъ От царя ни от везира. *Д. 19, 1—4. ср. ib. 23, 1—2.*

Поведѣ м. св. Повѣждамъ Повѡждамъ м. дл. 1) поведу, веду: Бояна имъ войвода станала. Всички ѿ юнаци повела, По връхъ по Стара планина. *Д. 17, 60—62.* Че ѿ поведе заведе на връхъ на Стара Планина, На хайдугско-то хорище. *Д. 21, 14—16.* Пѣтаръ са качва на своа конь, азъ повѣждамъ своа и трѣгваме камъ Софія. — 2) **по себѣ**, увлеку, аю за собой: Мехитаръ пріялъ римо-католическо учение и повелъ по себѣ доста послѣдователи, нарѣчени Съединени Арменци. *Л. Д. 1869 р. 70.* 3) начну, начинаю что-либо первый; заведу, завожу разговоръ: Хайдете да пресъачаме тѡя трѣпъ! — Хайдете, азъ ща поведа. — Мома-та само отговори, а никога не повежда разговоръ. *Ч. 65.* **Поведѣ са Повѣждамъ съ Повѡждамъ са по(слѣдъ) нѣкого** послѣдую, слѣдую за кѣмъ либо: У Ческо ся вмѣнахъ Нѣмщина, най-много покрай нѣмскъ-та реформаціа, по коѣ-то ся повелъ повечето ческый народъ. *Л. Д. 1872 р. 217.* Нещастие-то ти та чака на вратата, ако ти са поведешъ подиръ капитанина. *ib. 1875 р. 135.* Да ли не е подобро да бѣдете справедливы и умѣренны, отъ колкото да са повождате подиръ вашето честолюбіе (*— que de suivre son ambition*). *Т. 348.*

Повѣзка с. ж. (у Рак.) кожанный ремешекъ, которымъ придерживается кудель на прялку: Кѣдель привързватъ на хуркы съ повѣскъ отъ мѣшинъ шаренъ на края коей ѣ вързанъ конецъ присуканъ отъ копринъ и на върха му ѣ свързано старъ пѣнякъ (бабкѣ), или кость отъ крило кокошки; съ него кѣту обвинятъ повѣскъ около кѣделя, запихватъ край ѡ съ кость или съ бабкѣ да не ся развива. *Пк. 83***).*

Повѣля с. ж. власть, подчинение: Немой кѣлни, майко, цѣрна чума, И тая ѿ, майко, потъ повеля, Туку кѣлни Имера бербера, Що остаѣ перче каркмалиа, Да ми лежить зміа тройногла'а, Со дванаѣсетъ малн зміульчина. *М. 194.*

Повѣлямъ м. св. Повѣдвамъ м. дл. повелю, повѣлѣваю; приказу, приказываю: До съга е Бугаринъ повѣзалахъ А од съга Турчинъ че царѣе. *Пс. 12, 108.* На свѣти Іліа що му паднало? Паднало му летни гѣрмежи, Онъ да иматъ, онъ да ѣ повелятъ. *М. 39.* Я съчуло ти ми го поельвишь Го поельвишь ова цѣрно море, Ти съ молямъ сега да ми дойдишь Да ми дойдишь море да отмързнишь. *М. 48.*